Operació Felip: un fracàs real

El discurs del rei arran de l'1 d'octubre ha trencat els llaços amb Girona
La Fundació Princesa de Girona no ha servit per acostar la institució a la població
El rebuig institucional a hores d'ara és absolut

El 10 de març del 2009, la Casa del Rei espanyola anunciava la creació de la Fundació Príncep de Girona, una iniciativa que sobre el paper volia impulsar la recerca en diversos àmbits i l'emprenedoria juvenil. També era la punta de llança d'una ambiciosa operació –apadrinada per les forces vives de la burgesia financera catalana– de promoció de l'hereu de la corona a Catalunya amb vista al futur relleu monàrquic. Gairebé una dècada després, a Catalunya hi ha hagut una proclamació republicana, i el monarca fa mesos que no posa els peus al país després de l'incendiari discurs del 3 d'octubre com a resposta al referèndum de l'1-O.

L'última polèmica ha tingut justament Girona com a epicentre. El consistori gironí ha denegat l'ús de l'auditori de la ciutat a la Fundació Princesa de Girona (FPdGi) per al lliurament dels premis anuals de l'entitat. El cas depassa el context estrictament gironí. La trajectòria de la Fundació Princesa de Girona i la seva mateixa gènesi són un exemple de les dificultats que ha tingut sempre la Casa del Rei per establir un vincle emocional amb bona part de la població catalana més enllà de les elits barcelonines. A Girona, el divorci és evident, amb una desafecció agreujada per la poca empatia que va mostrar Felip VI amb la ciutadania reprimida durament per la policia espanyola. La situació va portar empresaris afins a mostrar públicament el seu rebuig a l'actitud del cap d'estat, i la Cambra de Comerç de Girona, que figura entre els artífexs de la fundació principesca, a abandonar l'entitat de manera fulminant.

Entre les fonts consultades per aquest diari, hi ha un consens generalitzat a l'hora d'admetre el fracàs dels objectius marcats: popularitzar la institució monàrquica entre la població i consolidar uns premis de prestigi reconegut. "Si s'hagués començat l'operació anys abans i s'hagués trobat un to com el dels premis Príncep d'Astúries, potser al marge del sentiment monàrquic s'hauria arribat a una fórmula de promoció de la ciutat", exposa una de les persones consultades.

El projecte es va impulsar l'any 2009, quan, segons fonts que van participar en les primeres converses, el president de CaixaBank, Isidre Fainé, va convocar diverses personalitats del món econòmic gironí per plantejar la creació de la fundació, amb un pressupost inicial anual de 60.000 euros, que actualment arriba als 2,81 milions. La promoció de la ciutat i, per extensió, de la demarcació, va ser una de les claus perquè l'empresariat gironí s'impliqués en el projecte l'any 2009. Un altre dels protagonistes dels inicis, el president de la Cambra de Comerç de Girona, Domènec Espadalé, ho raona així: "Vam considerar que la fundació era d'interès si contribuïa a la formació i a la promoció professional del jovent, si el fet que en el patronat hi hagués grans empreses de l'Estat podia beneficiar les comarques gironines i si la figura del príncep podia ajudar a impulsar la promoció exterior de les empreses gironines." A parer del mateix Espadalé, el balanç no estava sent gens dolent, tot i que la negativa del ja rei Felip VI a finals del 2015 a rebre la presidenta del Parlament va fer saltar algunes alarmes, cosa que, per mitjà de la cambra gironina, es va posar en coneixement del monarca. "La relació amb Felip de Borbó havia estat sempre cordial i havíem parlat del procés català", remarca Espadalé.

L'estupor que va generar el discurs del rei del 3 d'octubre va provocar, en una reunió l'endemà mateix, la sortida fulminant de la cambra gironina de la FPdGi, decisió presa per unanimitat i amb uns termes contundents

exposats en la declaració pública que va fer aquell dia la cambra: “La corona ha tancat els ulls davant d’actuacions policials desproporcionades que han estat repudiades arreu del món, injustificables en un país democràtic, i que no encaixen amb els valors de la Fundació Princesa de Girona.” Des d’aleshores, les relacions amb la corona han quedat tallades en sec, tot i els intents per la part gironina de contactar amb l’entorn reial per donar, i demanar, explicacions.

Lluny, per tant, d’assolir els objectius, s’han perdut alguns suports entre els empresaris que inicialment es van avenir a participar en el projecte, tot i que hi ha més de mitja dotzena de firmes gironines que es mantenen en el patronat sense cap intenció de marxar-ne. Altres empresaris gironins reconeixen una pressió indissimulada de l’entorn financer i polític per fer-los col·laborar al seu moment en les diverses iniciatives impulsades per la FPdGi.

A banda de la marxa en bloc de la Cambra de Comerç de Girona, l’empresari i mecenes Josep Lagares, que va arribar a ser el primer vicepresident de la fundació, també va acabar abandonant. Lagares, que sempre ha mantingut una discreció absoluta, a través d’una piulada a la xarxa social Twitter expressava el mateix 3 d’octubre al vespre la seva profunda indignació pel discurs del rei: “Confiava plenament en vós, però avui m’heu decebut profundament...Vagi amb Déu, Majestat!”

En espera de saber si la ciutat de Girona tornarà a oferir enguany algun equipament per donar cabuda a les activitats de la Fundació Princesa de Girona, el rei Felip VI tornarà a venir a Catalunya a finals d’aquest mes de febrer, amb motiu de la inauguració del prestigiós Mobile World Congress a la ciutat de Barcelona.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 12-02-2018 Pàgina 6
-El Punt Avui. Barcelona 12-02-2018 Pàgina 6
-El Punt Avui. Camp i Ebre 12-02-2018 Pàgina 6
-El Punt Avui. Lleida 12-02-2018 Pàgina 6
-El Punt Avui. Maresme 12-02-2018 Pàgina 6
-El Punt Avui. Catalunya Central 12-02-2018 Pàgina 6

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/1337843-adeu-als-vincles-de-la-monarquia-amb-girona.html